

Hermanis Paukšs

LABIRINTS
(absurda viencēliens)

1. SIEVIETE (uznāk, apkārt skatīdamās, tad kliedz). Pa – lī – gā !!!
2. SIEVIETE (uznāk). Kas noticis?
1. (iekliedzas, tad atviegloti). Paldies Dievam! Es apmaldījos šai sasodītajā labirintā un pat necerēju, ka mani tik ātri sadzirdēs!
2. Nu un tad? Es arī esmu te apmaldījusies.
1. Tātad jūs arī nezināt, uz kuru pusi ir izeja?
2. Nē. Nezinu.
1. Un jūs tik mierīgi varat par to runāt?!
2. Kā redzat.
1. Bet vajag taču kaut ko darīt! Vajag kliegt! Vajag saukt palīgā!
2. Labi. Sauksim.
- ABAS (klie dz.) Pā – lī – gā!
3. SIEVIETE (uzskrien). Jā?!

1. IEKLIEDZAS UN NOĢĪBST.

3. (par 1.). Vai viņa ir tā, kurai jāpalīdz?
2. Es arī. Mēs abas esam apmaldījušās un nezinām, kā tikt laukā.
3. Vai, cik jauki! Es arī esmu apmaldījusies! Ko lai tagad dara?
2. Varbūt kliegt? Saukt kādu palīgā?
3. Jums taisnība! Kliegsim!
- ABAS (klie dz.) Pa – lī – gā!
1. (pielec kājās). Ko?!
4. SIEVIETE (uznāk). Nu vai tiešām nevar klusāk?! Nepietiek ar to, ka es esmu apmaldījusies, vēl jāklausa jūsu bļaušanā!
3. Tātad jūs arī esat apmaldījusies?!
4. Vai es to nepateicu pietiekoši skaidri?
1. Tātad nu jau mēs esam četras! Nu jau mēs esam spēks! Padomājiet tikai: ja mēs tagad kliegsim četratā, tad noteikti kāds sadzirdēs un atskries mums palīgā!
4. Es gan esmu principā pret bļautīšanos, bet ja jau sabiedrība uz to pastāv...
3. Jā, jā, sauksim – tas būs ļoti jauki!
2. Neesmu par to pārliecināta, bet var jau arī pabļautīties, ja nekā prātīgāka nav ko darīt.
1. Tad kliegsim – trīs, četri!
- VISAS. Pa – lī – gā !!!
5. (uznāk). Mīļās, tas ir veltīgi! Varat kliegt, cik gribat, – neviens jums tik un tā nepalīdzēs. Tāds laiks – šodien katrs domā tikai par sevi!

